

פרשת שמני – שבת קודש

(לג) וְכָל-כְּלִי-חָרֶשׁ אֲשֶׁר-יִפֹּל מֵהֶם אֶל-תּוֹכּוֹ כָּל אֲשֶׁר בְּתוֹכּוֹ יִטְמָא וְאֹתוֹ תִשְׁבְּרוּ:
לג וְכָל מִן דְּחֶסֶף דִּיפּוּל מִנְהוֹן, לְגוּיָה: כָּל דְּבִגְוִיָּה יִסְתָּאב, וְיִתִּיָּה תִתְבְּרוּן.

רש"י אֶל-תּוֹכּוֹ: אֵין כְּלִי חָרֶס מְטָמֵא אֵלֶּא מְאוּרֹו. כָּל אֲשֶׁר בְּתוֹכּוֹ יִטְמָא: הַכְּלִי חוּזֹר וּמְטָמֵא מַה שְּׁבָאוּרֹו (סְפָרִים אַחֲרִים: צָרִיד לומר: 'בְּתוֹכּוֹ'): וְאֹתוֹ תִשְׁבְּרוּ: (ת"כ) לְמַד, שְׁאִין לוֹ טְהוּרָה בְּמִקְוֶה:

(לד) מִכֵּל-הָאֵכֶל אֲשֶׁר יֹאכֵל אֲשֶׁר יָבֹוא עָלָיו מִים יִטְמָא וְכָל-מִשְׁקָהּ אֲשֶׁר יִשְׁתֶּה בְּכָל-כְּלִי יִטְמָא:
לד מִכֵּל מִכָּל דְּמִתְאֲכִיל, דְּיִיעָלוֹן עֲלוּהִי מִיָּא יְהִי מְסָאב; וְכָל מִשְׁקָא דִּישְׁתִּיתִי, בְּכָל מִן יְהִי מְסָאב.

רש"י מִכֵּל-הָאֵכֶל אֲשֶׁר יֹאכֵל: מוֹסָב עַל מִקְרָא הָעֲלִיּוֹן: "כָּל אֲשֶׁר בְּתוֹכּוֹ יִטְמָא. . . מִכָּל הָאֵכֶל אֲשֶׁר יֹאכֵל", אֲשֶׁר יָבֹוא עָלָיו מִים וְהוּא בְּתוֹךְ כְּלִי חָרֶס הַטָּמֵא – יִטְמָא; וְכֵן כָּל מִשְׁקָה אֲשֶׁר יִשְׁתֶּה בְּכָל כְּלִי וְהוּא בְּתוֹךְ כְּלִי חָרֶס הַטָּמֵא – יִטְמָא. לְמַדְנֹו מִכָּאן דְּבָרִים הָרַבָּה: לְמַדְנֹו שְׁאִין אֵכֶל מְכָשֵׁר וּמִתְקֵן לִקְבֹּל טְמָאָה עַד שְׂיִבְרָאוּ עָלָיו מִים פַּעַם אַחַת, וּמִשְׁבָּאוּ עָלָיו מִים פַּעַם אַחַת, מְקַבֵּל טְמָאָה לְעוֹלָם וְאִפְלוּ נִגְוָב; וְהֵיִן וְהִשְׁמֵן וְכָל הַנִּקְרָא מִשְׁקָה, מְכָשִׁיר זִרְעִים לְטְמָאָה כַּמִּים, שְׂכָךְ יֵשׁ לְדַרְשׁ הַמִּקְרָא: 'אֲשֶׁר יָבֹוא עָלָיו מִים, אוֹ כָּל מִשְׁקָה אֲשֶׁר יִשְׁתֶּה בְּכָל-כְּלִי – יִטְמָא הָאֵכֶל'. וְעוֹד לְמַדּוּ רַבּוּתֵינוּ מִכָּאן: שְׁאִין וְלֹד הַטְּמָאָה מְטָמֵא כָּלִים, שְׂכָךְ שְׁנִינֹו. יָכוֹל, יְהִי כָּל הַכָּלִים מְטָמֵאִין מְאוּרִי כְּלִי חָרֶס? תִּלְמוּד לומר: "כָּל אֲשֶׁר בְּתוֹכּוֹ יִטְמָא. . . מִכֵּל-הָאֵכֶל", אֵכֶל וּמִשְׁקָה מְטָמֵא. מְאוּרִי כְּלִי חָרֶס, וְאִין כָּל הַכָּלִים מְטָמֵאִין מְאוּרִי כְּלִי חָרֶס, לְפִי שְׁהַשְׂרֵץ אֲבִי הַטְּמָאָה וְהַכְּלִי שְׁנִטְמָא מִמֶּנּוּ וְלֹד הַטְּמָאָה, לְפִיכָךְ אֵינוֹ חוּזֹר וּמְטָמֵא כָּלִים שְׁבְּתוֹכּוֹ. וְלְמַדְנֹו עוֹד שְׁהַשְׂרֵץ שְׁנִפֹּל לְאוּרִי תַנּוּר וְהַפֶּת בְּתוֹכּוֹ וְלֹא נִגַּע הַשְׂרֵץ בַּפֶּת הַתַּנּוּר, רֹאשׁוֹן, וְהַפֶּת, שְׁנִיָּה; וְלֹא נֹאמַר רֹואִין אֶת הַתַּנּוּר כְּאֵלוֹ מְלֵא טְמָאָה וְתִהְיֶה הַפֶּת תַּחֲלָה, שְׁאֵם אֶתָּה אוֹמַר כֵּן, לֹא נִתְמַעְטּוּ כָּל הַכָּלִים מִלְטָמֵא מְאוּרִי כְּלִי חָרֶס, שְׁהָרִי טְמָאָה עֲצָמָה נִגַּעָה בָּהֶן מִגֶּבֶן; וְלְמַדְנֹו עוֹד עַל בִּיאַת מִים שְׁאִינָה מְכַשֶּׁרֶת זִרְעִים, אֵלֶּא אִם-כֵּן נִפְלוּ עָלֵיהֶן מִשְׁתַּחֲלָשׁוּ; שְׁאֵם אֶתָּה אוֹמַר מְקַבְּלִין הַכֶּשֶׁר בְּמַחְבֵּר, אִין לָךְ שְׁלֹא בָּאוּ עָלָיו מִים. וּמַהֲוֹ אוֹמַר: "אֲשֶׁר יָבֹוא עָלָיו מִים"? וְלְמַדְנֹו עוֹד, שְׁאִין אֵכֶל מְטָמֵא אַחֲרִים, אֵלֶּא אִם-כֵּן יֵשׁ בּוֹ כְּבִיצָה, (ת"כ, יומא ב) שְׁנֹאמַר: "אֲשֶׁר יֹאכֵל", אוֹכֵל הַנֶּאֱכָל בְּבֶת אַחַת. וְשַׁעֲרוּ חֲכָמִים: 'אִין בֵּית הַבִּיצָה מַחֲזִיק יוֹתֵר מִבִּיצַת תְּרַנְגְּלוּת':

(לה) וְכָל אֲשֶׁר-יִפֹּל מִנְּבִלָתָם עָלָיו יִטְמָא תַנּוּר וְכִירִים יִתֵּן טַמְאִים הֵם וְטַמְאִים יִהְיוּ לָכֶם:
לה וְכָל מִנְּבִילַתְהוֹן עֲלוּהִי, יְהִי מְסָאב תַנּוּר וְכִירִים יִתְרַעֲוִן, מְסָאבִין אֲנֹוֹן; וּמְסָאבִין, יְהוֹן לְכוּן.

רש"י תַנּוּר וְכִירִים: כָּלִים הַמְטַלְטְלִים הֵם, וְהֵם שֶׁל חָרֶס וְיֵשׁ לָהֶם תַּחֲךְ, וְשׁוֹפֵת אֶת הַקִּדְרָה עַל נֶקֶב הַחֹלֶל, וְשְׁנִיָּהֶם פִּיהֶם לְמַעַלָּה. יִתֵּן. : שְׁאִין לְכָלִי חָרֶס טְהוּרָה בְּטְבִילָה. וְטַמְאִים יִהְיוּ לָכֶם: שְׁלֹא תֹאמַר: 'מִצְוָה אֲנִי לְנִתְּצָם', תִּלְמוּד לומר: "וְטַמְאִים יִהְיוּ לָכֶם"; אִם רָצָה לְקַיֵּם בְּטַמְאָתָן – רִשְׁאִי:

(לו) אֶךְ מַעֲיֵן וּבּוֹר מִקְוֶה-מִים יִהְיֶה טְהוֹר וְנִגַּע בְּנִבְלָתָם יִטְמָא:
לו לֹו בְּרַם מַעֲיֵן וְגוֹב בֵּית כְּנִישַׁת מִיָּא, יְהִי דְכִי; וְדִיקְרַב בְּנִבְלַתְהוֹן, יְהִי מְסָאב.

רש"י אֶךְ מַעֲיֵן וּבּוֹר מִקְוֶה-מִים: הַמַּחְבְּרִים לְקַרְקַע, אִין מְקַבְּלִין טְמָאָה; וְעוֹד יֵשׁ לָךְ לְלַמַּד יְהִיָּה טְהוֹר הַטּוֹבֵל בָּהֶם – מְטָמֵאֵתוּ. וְנִגַּע בְּנִבְלָתָם יִטְמָא: אִפְלוּ הוּא בְּתוֹךְ מַעֲיֵן וּבּוֹר וְנִגַּע בְּנִבְלָתָם, יִטְמָא. שְׁלֹא תֹאמַר קַל וַחֲמֹר: אִם מְטַהֵר אֶת הַטְּמָאִים מְטַמְאֵתָם, קַל וַחֲמֹר, שְׂיִצִּיל אֶת הַטְּהוֹר מִלְטָמֵא, לְכֹךְ נֹאמַר: "וְנִגַּע בְּנִבְלָתָם יִטְמָא".

(לז) וְכִי יִפֹּל מִנְּבִלָתָם עַל-זֶרַע זֶרַע זָרֹוע אֲשֶׁר יִזְרַע טְהוֹר הוּא:
לז וְאֲרִי יִפּוּל מִנְּבִילַתְהוֹן, עַל כָּל בֹּר זֶרַע זִירוּע דִּיזְדַּרַּע דְּכִי, הוּא.

רש"י זֶרַע זָרֹוע: זִרְיעָה שֶׁל מִינֵי זִרְעוֹנִין. "זֶרֹוע" שֵׁם דְּבַר הוּא, כְּמוֹ: "וַיִּתְּנוּ-לָנוּ מִן-הַזֵּרְעִים". טְהוֹר הוּא: לְמַדְךָ הַכְּתוּב, שְׁלֹא הַכֶּשֶׁר וְנִתְקֵן לְקִירוֹת אֵכֶל לִקְבֹּל טְמָאָה עַד שְׂיִבְרָאוּ עָלָיו מִים:

(לח) וְכִי יִתֵּן מִים עַל-זֶרַע וְנִפֹּל מִנְּבִלָתָם עָלָיו טַמָּא הוּא לָכֶם:
לח וְאֲרִי יִתִּיהֲבוּן מִיָּא עַל בֹּר זֶרַע, וְיִפּוּל מִנְּבִילַתְהוֹן עֲלוּהִי מְסָאב הוּא, לְכוּן.

רש"י וְכִי יִתֵּן מִים עַל-זֶרַע: לְאַחַר שְׁנִתְלַשׁ. שְׁאֵם תֹּאמַר: "יֵשׁ הַכֶּשֶׁר בְּמַחְבֵּר", אִין לָךְ זֶרַע שְׁלֹא הַכֶּשֶׁר. ! מִים עַל זֶרַע: בֵּין מִים, בֵּין שְׂאֵר מִשְׁקִין, בֵּין הֵם עַל הַזֶּרַע, בֵּין הַזֶּרַע נִפֹּל לְתוֹכָן; הַכֹּל נִדְרָשׁ בְּתוֹרַת כְּהֵנִים. וְנִפֹּל מִנְּבִלָתָם עָלָיו: אִף מִשְׁנִגְבּ מִן הַמִּים, שְׁלֹא הַקְפִּידָה תוֹרָה אֵלֶּא לְהִיּוֹת עָלָיו שֵׁם אֵכֶל, וּמִשְׁיַד לֹו הַכֶּשֶׁר קִבֵּלַת טְמָאָה פַּעַם אַחַת, שׁוֹב אֵינוֹ נִעְקָר הֵימָנוּ:

(לט) וְכִי יָמוּת מִן-הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר-הִיא לָכֶם לֶאֱכֹלָה הַנִּגַּע בְּנִבְלָתָהּ יִטְמָא עַד-הָעָרִב:
לט וְאֲרִי יָמוּת מִן הַבְּהֵמָה, דְּהִיא לְכוּן בְּעִירָא, דְּיִקְרַב לְמִיכָל בְּנִבְלַתָּהּ, יְהִי מְסָאב עַד רַמְשָׂא.

רש"י בְּנִבְלָתָהּ: וְלֹא בַּעֲצָמוֹת וְגִידִים, וְלֹא בְּקַרְנִים וּטְלָפִים, וְלֹא בַּעֲוֹר:

(מ) וְהָאֵכֶל מִנְּבִלָתָהּ יִכָּבֶם בְּגִדָיו וְטַמָּא עַד-הָעָרִב וְהַנִּשְׂא אֶת-נִבְלָתָהּ יִכָּבֶם בְּגִדָיו וְטַמָּא עַד-הָעָרִב:
מ וְדִיכּוֹל, מִנְּבִילַתָּה יִצְבַּע לְבוּשׁוֹהִי, וְיְהִי מְסָאב עַד רַמְשָׂא; וְדִיטוֹל, יֵת נִבְלַתָּה יִצְבַּע לְבוּשׁוֹהִי, וְיְהִי מְסָאב עַד רַמְשָׂא.

רש"י וְהַנִּשְׂא אֶת-נִבְלָתָהּ: חֲמוּרָה טְמֵאֵת מִשָּׂא מְטָמֵאֵת מִגַּע, שְׁהַנוּשָׂא מְטָמֵא בְּגָדִים, וְהַנוֹגַע אִין בְּגָדָיו טְמֵאִין, שְׁלֹא נֹאמַר בּוֹ: "יִכָּבֶם בְּגָדָיו". וְהָאֵכֶל מִנְּבִלָתָהּ: יָכוֹל, תְּטַמְּאוּ אֲכִילָתוֹ? כִּשְׁהוּא אוֹמַר בְּנִבְלַת עוֹף טְהוֹר: "וְכָלָה וְטִרְפָּה לֹא יֹאכֵל לְטַמְאָה-בָּהּ", אוֹתָהּ מְטַמְּאָה בְּגָדִים בְּאֲכִילָתָהּ וְאִין נִבֵּלַת בְּהֵמָה מְטַמְּאָה בְּגָדִים בְּאֲכִילָתָהּ בְּלֹא מִשָּׂא, כְּגוֹן: אִם תַּחֲבָהּ לֹו חֲבָרוּ בְּבֵית הַכְּלִיעָה; אִם-כֵּן מַה תִּלְמוּד לומר "הָאֵכֶל"? לְתֵן שַׁעֲרוּ לְנוּשָׂא וְלִנוֹגַע כְּדִי אֲכִילָהּ, וְהוּא כְּזִית: וְטַמָּא עַד-הָעָרִב: אִף-עַל-פִּי שְׂטֵבֵל, צָרִיד הָעָרִב שְׂמֵשׁ:

(מא) וְכָל-הַשְּׂרָץ הַשָּׂרִץ עַל-הָאָרֶץ שָׂקִין הוּא לֹא יֹאכֵל:
מא וְכָל רַחֲשָׂא, דְּרַחֲשִׁישׁ עַל אֲרַעָא שְׂקָצָא הוּא, לֹא יִתְאֲכִיל.

רש"י הַשְּׂרָץ עַל-הָאָרֶץ: לְהוֹצִיא אֶת הַיְּתוּשִׁין שְׂבַכְלִיסִין וְשַׁבְּפוּלִין וְאֶת הַזִּיזִים שְׂבַעַדְשִׁים, שְׁהָרִי לֹא שָׂרְצוּ עַל הָאָרֶץ, אֵלֶּא בְּתוֹךְ הָאֵכֶל, אֵכֶל מִשְׁיַצָּאוּ לְאוּרִי וְשָׂרְצוּ, הָרִי נֹאסְרוּ. לֹא יֹאכֵל: לְחִיב עַל הַמְּאֲכִיל כְּאוֹכֵל. וְאִין קְרוּי "שָׂרִץ" אֵלֶּא דְּבַר נִמוּךְ קָצֵר רַגְלִים שְׁאֵינוֹ נִרְאֶה, אֵלֶּא כְּרוּחַשׁ וְנֹד:

(מב) כָּל הוֹלֵךְ עַל-גָּחֹון וְכָל הוֹלֵךְ עַל-אַרְבַּע עַד כָּל-מִרְבֵּה רַגְלִים לְכָל-הַשְּׂרָץ הַשָּׂרִץ עַל-הָאָרֶץ לֹא תֵאָכְלוּם כִּי-שָׂקִין הֵם:
מב מִכָּ כָּל דְּמַהֲלִיךְ עַל מַעוּהִי וְכָל דְּמַהֲלִיךְ עַל אַרְבַּע, עַד כָּל סְגִיּוֹת רַגְלִין, לְכָל רַחֲשָׂא, דְּרַחֲשִׁישׁ עַל אֲרַעָא לֹא תִיכְלוּנוּנוֹן, אֲרִי שְׂקָצָא אֲנֹוֹן.

רש"י הוֹלֵךְ עַל-גָּחֹון: זֶה נָחֶשׁ. וְלִשׁוֹן "גָּחֹון", שְׁחִיָּה, שְׁהוֹלֵךְ שָׁח וְנוֹפֵל עַל מַעֲיו. וְכָל-הוֹלֵךְ: לְהִבִּיא הַשְּׁלִשׁוּלִין וְאֶת הַדּוּמָה לְדוּמָה. הוֹלֵךְ עַל אַרְבַּע: זֶה עֶקְרָב. כָּל: לְהִבִּיא אֶת הַחֲפוּשִׁית אֲשֶׁר כְּרִיב"ט בַּלַּע"ז וְאֶת הַדּוּמָה לְדוּמָה. מִרְבֵּה רַגְלִים: זֶה נָדָל, שָׂרִץ שִׂישׁ לֹו רַגְלִים מִרְאֵשוֹ וְעַד זָנְבוֹ לְכָאן וּלְכָאן וְקוֹרִין צִינְטִפִיד"ש:

(מג) כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְהִתְקַדְּשִׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי וְלֹא תִטְמָאוּ בָהֶם וְנִטְמַתֶּם בָּם:
מג לֹא תִשְׁקָצוּן, יֵת נִפְשַׁתְכוֹן, בְּכָל רַחֲשָׂא, דְּרַחֲשִׁישׁ; וְלֹא תִסְתַּאֲבֹון בַּהוֹן, וְתִסְתַּאֲבֹון פּוֹן בַּהוֹן.

רש"י אֶל-תִּשְׁקָצוּ: בְּאֲכִילָתָן, שְׁהָרִי כְּתִיב: "נִפְשַׁתִּיכֶם". וְאִין שְׂקוּץ נִפֵּשׁ בְּמַגַּע. וְכֵן לֹא תִטְמָאוּ, בְּאֲכִילָתָם. וְנִטְמַתֶּם בָּם: אִם אַתֶּם מְטַמְּאִין בָּהֶם בְּאָרֶץ, אִף אֲנִי מְטַמָּא אֶתְכֶם בַּעֲוֹלָם הַבָּא וּבִישִׁיבַת מַעֲלָה:

(מד) כִּי אֲנִי יְהוָה הַמַּעֲלָה אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיָּת לָכֶם לֵאלֹהִים וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי:
מד אֲרִי אָנָּא יי, אֱלֹהֵכוֹן, וְתִתְקַדְּשׁוּן וְתִתְקַדְּשׁוּן, אֲרִי קְדִישׁ אָנָּא; וְלֹא תִסְתַּאֲבֹון יֵת נִפְשַׁתְכוֹן, בְּכָל רַחֲשָׂא דְּרַחֲשִׁישׁ עַל אֲרַעָא.

רש"י כִּי אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם: כִּשֵּׁם שְׁאֲנִי קְדוֹשׁ, שְׁאֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם, כֵּךְ: "וְהִתְקַדְּשִׁתֶּם", קְדָשׁוּ אֶת עַצְמְכֶם לְמִטָּה. וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים: לְפִי שְׁאֲנִי אֶקְדָּשׁ אֶתְכֶם לְמַעַלָּה וּבַעֲוֹלָם הַבָּא. וְלֹא תִטְמָאוּ וְגו': לַעֲבֹר עֲלֵיהֶם בְּלֹאִין הָרַבָּה; וְכָל לֹאוֹ – מַלְקוּת. וְזֶהוּ שְׁאֲמַרְוּ בְּגִמְרָא: אֵכֶל פּוּטִיתָא – לוֹקָה אַרְבַּע, נִמְלָה – לוֹקָה חֲמֵשׁ, צָרָעָה – לוֹקָה שֵׁשׁ:

(מה) כִּי אֲנִי יְהוָה הַמַּעֲלָה אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיָּת לָכֶם לֵאלֹהִים וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי:
מה אֲרִי אָנָּא יי, דְּאִסִּיק יִתְכוֹן מֵאֲרַעָא דְּמִצְרַיִם, לְמַהֲיוֹ לְכוּן, לְאַלְהָה; וְתִתְהוֹן קְדִישִׁין, אֲרִי קְדִישׁ אָנָּא.

רש"י כִּי אֲנִי ה' הַמַּעֲלָה אֶתְכֶם: עַל מְנַת שְׁתַּקְבְּלוּ מִצְוֵית הָעֲלִיתִי אֶתְכֶם. [דְּבַר אַחֵר: "כִּי אֲנִי ה' הַמַּעֲלָה אֶתְכֶם", בְּכָלֵן כְּתִיב: "הוֹצֵאתִי", וְכָאן כְּתִיב: "הַמַּעֲלָה". תִּנָּא דְּבִי רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל: אֲלַמְּלִי לֹא הָעֲלִיתִי אֶת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם אֵלֶּא בִּשְׁבִיל שְׁאִין מְטַמְּאִין בַּשְּׂרָצִים כִּשְׂאֵר אַמּוֹת – דִּים, וּמַעֲלִיתָא הִיא גְּבִיהוּ, זֶהוּ לִשׁוֹן "מַעֲלָה"]:

(מו) וְאֵת תּוֹרַת הַבְּהֵמָה וְהָעוֹף וְכָל נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרִמְשָׁת בָּמִים וְלְכָל-נֶפֶשׁ הַשְּׂרָצָת עַל-הָאָרֶץ:
מו דִּאֵא אוּרִיתָא דְּבַעֲיָרָא, וְדַעוּפָא, וְלְכָל נֶפֶשׂא חַיָּתָא, דְּרַחֲשָׂא בְּמִיָּא; וְלְכָל נֶפֶשׂא, דְּרַחֲשָׂא עַל אֲרַעָא.

(מז) לְהַבְדִּיל בֵּין הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהוֹר וּבֵין הַחַיָּה הַנֶּאֱכָלֶת וּבֵין הַחַיָּה אֲשֶׁר לֹא תֹאכֵל:
מז לֹא אֲפִרְשָׂא, בֵּין מְסָאָבָא וּבֵין דְּכִיָּא; וּבֵין חַיָּתָא, דְּמִתְאֲכָלָא, וּבֵין חַיָּתָא, דְּלֹא מִתְאֲכָלָא.

רש"י לְהַבְדִּיל: לֹא בַלְבַד הַשׁוֹנָה, אֵלֶּא שְׁתִּיהָ יוֹדַע וּמְכִיר וּבָקִי בָּהֶן. בֵּין הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהוֹר: צָרִיד לומר: בֵּין חֲמוּר לְפָרָה? וְהִלָּא כְּכֹר מִפְרָשִׁים הֵם? ! אֵלֶּא בֵּין טְמָאָה לָךְ לְטְהוּרָה לָךְ, בֵּין נִשְׁחַט חֲצִיו שֶׁל קֶנֶה לְנִשְׁחַט רַבּוֹ; וּבֵין הַחַיָּה הַנֶּאֱכָלֶת: צָרִיד לומר: בֵּין צְבִי לְעֶרְוֹד? וְהִלָּא כְּכֹר מִפְרָשִׁים הֵם? ! אֵלֶּא בֵּין שְׁנוּלָדוּ בְּהִ סִימְנֵי טְרַפָּה כְּשִׁרָה, לְנוֹלָדוּ בְּהִ סִימְנֵי טְרַפָּה פְּסוּלָה: